

Van: Kruispunt Migratie-Integratie vzw <noreply_nieuwsvrr@kruispuntmi.be>**Aan:** veerle.solia@amsab.be**Datum:** 05/09/2011 12:27 PM**Onderwerp:** Kruispunt M-I Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR Nr. 7 // 9 mei 2011Is deze Nieuwsbrief niet goed leesbaar [KLIK HIER](#)

nr 7 // 9 mei 2011 <%response.write rs(1)%> // <%response.write

- 1. EU-recht geldt niet voor zuiver interne situatie van gezinshereniging met eige**
- 2. Strafsanctie voor louter illegaal verblijf in strijd met Terugkeerrichtlijn**
- 3. Voordeel van de twijfel voor Tsjetsjeense vluchteling uit risicogroep**
- 4. Situatie in provincie Balkh in Afghanistan geen reëel risico?**
- 5. U DN buiten beroepstermijn niet van rechtswege schorsend en niet ontvankeli**
- 6. Termijn bij einde verblijf gezinshereniging: meer duidelijkheid**
- 7. Omzendbrief regelt afvoering EU-burgers met bijlage 19 uit wachtregister**
- 8. Niet-begeleide minderjarigen en het recht op financiële steun en installatiepre**
- 9. Zorgverzekering gewijzigd voor personen ten laste van grensarbeiders**
- 10. Oproep verzamelen rechtspraak voor 60 jaar Vluchtelingenverdrag**
- 11. Slotconferentie Transnationaal Dublin project**

1. EU-recht geldt niet voor zuiver interne situatie van gezinshereniging met eige

Het Unierecht belet niet dat een lidstaat van de EU in "zuiver interne situaties" geen verblijfsvergunning aan derdelands-echtgenoot van een eigen onderdaan. Het Unierecht verzet zich echter wel tegen na maatregelen van een lidstaat die de uitoefening van het recht van eigen onderdanen om vrij te reizen op het grondgebied van andere lidstaten, onmogelijk zou maken of belemmeren. Dat bevestigt het Hof in de zaak McCarthy, een tweede recent arrest over het Europees burgerschap ([HvJ 5 mei 2011, McCarthy, C-434/09](#)).

Onlangs nog oordeelde het Europees Hof van Justitie in de zaak [Zambrano \(zie nieuwsbrief nr. 6\)](#) ouders van een minderjarig Belgisch kind op basis van het Unierecht het recht moeten hebben om in België te verblijven en er te werken, ook al heeft het Belgisch kind als Unieburger nooit gebruik gemaakt van personenverkeer (en het dus ook een "zuiver interne situatie" betreft).

In de zaak McCarthy ging het opnieuw over een zuiver interne situatie maar deze keer was het een Britse vrouw die gezinshereniging vroeg met haar Jamaicaanse man. De vrouw had heel haar leven gewoond en nooit gebruik gemaakt van het vrij personenverkeer. In dat geval vond het Hof echter dat het Unierecht van toepassing was: het feit dat haar Jamaicaanse echtgenoot geen verblijfsvergunning kon krijgen in Brittannië verhindert volgens het Hof niet dat mevrouw McCarthy vrij reist en verblijft op het grondgebied van de lidstaten en heeft ook geen invloed op enig ander recht ontleend aan haar status van burger van de Unie. Op basis van deze rechtspraak kunnen lidstaten, waaronder ook België, een verblijfsvergunning voor derdelands-echtgenoten aan bijzondere voorwaarden onderwerpen, en weigeren wanneer niet voldaan is aan deze voorwaarden. Tot nu toe lijkt het Hof van Justitie alleen een uitzondering te willen maken voor het recht van minderjarige eigen onderdanen die zich in hun eigen land willen herenigen met hun (derdelands-echtgenoot) die ooit gebruik gemaakt te hebben van het vrij verkeer: omdat de kinderen minderjarig zijn kunnen ze niet zelf reizen en verblijven in een andere lidstaat en op die manier een verblijfsrecht creëren voor hun ouders. Het Hof vreest dat de kinderen hun ouders moeten volgen naar het land van herkomst van de ouders of dat de ouders de kinderen in de Unie, waardoor ze gedwongen worden het grondgebied van de Unie te verlaten, oordeelde het Hof dat het Unierecht belet niet dat een lidstaat van de EU in "zuiver interne situaties" geen verblijfsvergunning aan derdelands-echtgenoot van een eigen onderdaan.

dergelijk geval de lidstaat verplicht is een verblijfsrecht te geven aan de ouders, evenals het recht c
Maar die conclusie geldt voorlopig dus niet voor andere familieleden.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie

[^TOP](#)

2. Strafsanctie voor louter illegaal verblijf in strijd met Terugkeerrichtlijn

Het Hof van Justitie oordeelde dat de Europese Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG geen gevangenis: enkele grond dat een illegaal verblijvende persoon zonder geldige reden op het grondgebied blijft uitwijzingsbevel een termijn gaf om het land te verlaten ([HvJ 28 april 2011, nr. C-61/11](#)). Dat van de gevolgen van de Terugkeerrichtlijn. Ook de ruimere Belgische praktijk inzake terugkeer en detentie moet aangepast worden.

Het Hof oordeelde over een prejudiciële vraag over een Italiaanse wet, op basis waarvan een gev 1 jaar werd opgelegd. Ook in België bestaat zo'n wetgeving, die gevangenisstraffen van 8 dagen toelaat en bij herhaling van 1 maand tot 1 jaar. België moet de Terugkeerrichtlijn nog omzetten. gebeuren tegen 24 december 2010.

Het Hof herneemt eerst enkele principes van de [Terugkeerrichtlijn](#). Deze richtlijn legt onderme procedure vast die elke lidstaat moet toepassen op de terugkeer van illegaal verblijvende niet-EU en bepaalt ook de volgorde van de verschillende stappen van die procedure. Die volgorde komt n trapsgewijze verzwaring van maatregelen, die telkens evenredig moeten worden toegepast:

- Eerst moet de lidstaat een terugkeerbesluit afgeven.
- De lidstaat moet gedurende 7 tot 30 dagen voorrang geven aan een vrijwillig vertrek, en moet daartoe een termijn in bijzondere omstandigheden (zoals een risico op onderduiken) kan hiervan worden afgeweken en kunnen bepa worden opgelegd.
- Na de termijn voor vrijwillig vertrek of in bijzondere omstandigheden moet de lidstaat overgaan tot verwijdering (terugkeerbesluit. De lidstaten moeten dat doen met de minst dwingende maatregelen.
- Enkel als de verwijdering in gevaar dreigt te komen door het gedrag van de betrokkene, kan de lidstaat zijn vrijh gespecialiseerd centrum, gescheiden van de gewone gevangenen. Daar gelden strenge regels voor. Deze detenti mogelijk zijn, moet regelmatig getoetst worden, en moet beëindigd worden als er geen redelijk vooruitzicht op ve
- Een strafrechtelijke sanctie mag alleen worden opgelegd als de verwijdering niet kan worden bereikt met boveng

Volgens het Hof kunnen de lidstaten geen vrijheidsstraf opleggen enkel en alleen omdat een illeg verblijvende persoon zonder geldige reden op het grondgebied blijft, nadat een uitwijzingsbevel e om het land te verlaten. De lidstaten moeten daarentegen hun inspanningen tot uitvoering van l verwijderingsbesluit voortzetten. Een dergelijke gevangenisstraf zou de uitvoering van een terugl vertragen en zou de toepassing van uitvoeringsmaatregelen teniet doen. Dat brengt het doel en l van de Europese Terugkeerrichtlijn in gevaar.

Bron: [HvJ 28 april 2011, Hassen El Dridi alias Soufi Karim, nr. C-61/11](#)

Commentaar Kruispunt M-I:

Met dit arrest bevestigt het Hof van Justitie dat ook de Belgische praktijk en rechtspraak (van het Cassatie) achterhaald zijn. Zo stelde het Hof van Cassatie nog op 14 januari 2009 en op 4 novem hechtenismaatregel die bij wet voorzien is, mag toegepast worden ook al konden er andere, minc maatregelen worden genomen. Het Hof van Justitie geeft nu aan dat dit niet houdbaar is na inwe de Terugkeerrichtlijn. Bovendien moet de noodzaak van detentie voortaan gemotiveerd worden e een proportionaliteitstoets voldoen.

De huidige Belgische regeling inzake detentie, terugkeer en strafsanctie bij illegaal verblijf is strij diverse bepalingen van de Terugkeerrichtlijn, waarvan sommige [directe werking](#) hebben sinds : De omzetting van de richtlijn is daarom dringend. In afwachting moet DVZ zijn praktijk reeds aar wettelijkheid van uitwijzing of detentie kan al getoetst worden door de Belgische rechtbanken (dc Raadkamer).

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie

[^TOP](#)

3. Voordeel van de twijfel voor Tsjetsjeense vluchteling uit risicogroep

In een arrest van 2 maart 2011 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat afkomst uit Ts zichzelf niet (meer) voldoende is om het vluchtelingenstatuut toe te kennen. De RvV stelt echter asielzoeker uit Tsjetsjenië sneller het voordeel van de twijfel moet toegekend w orden, omdat er verhoogd risico op vervolging is. In casu behoorde de asielzoeker tot een risicogroep. Het CGVS l

rekening met deze context en hechtte te veel belang aan enkele tegenstrijdige verklaringen. De vluchtelingenstatus toe.

Het ging om een man die Tsjetsjenië ontvluchtte omdat hij hulp zou hebben verleend aan Tsjetsj. Hij verklaarde hiervoor door de Russische federalen tot twee maal toe meegenomen, opgesloten zijn geweest. De man diende een asielaanvraag in op 30 november 2007 waarbij het CGVS een beslissing nam op 12 september 2008 die nadien werd ingetrokken. Het CGVS nam evenwel een beslissing, die het voorwerp uitmaakte van het beroep bij de RvV.

De RvV is van mening - en bevestigt hierbij de zienswijze van het CGVS - dat er actueel gezien is om aan te nemen dat de loutere nationale afkomst uit Tsjetsjenië voldoende is om te besluiten op vervolging. Maar, het administratief dossier toont dat de regio wordt geteisterd door een hoge mensenrechtenschendingen en dat de daarbij gepaarde straffeloosheid een probleem vormt in Ts de vermeende slachtoffers ontmoedigen om de vervolgingsfeiten aan te geven bij de autoriteiten een (gedeeltelijk) misleidend beeld kan geven van de situatie in Tsjetsjenië. De Raad concludeert toch, in het algemeen, een verhoogd risico op vervolging blijft bestaan voor inwoners van Tsjetsj gegeven mee opgenomen dient te worden in het onderzoek naar de gegrondheid van de vrees.

Verder oordeelt de rechter dat de asielzoeker tot een risicogroep behoort, namelijk personen die rebellen. Volgens de Raad heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden met de Tsjetsjeense omstandigheid dat verzoeker behoort tot een risicocategorie. De argumenten die het CGVS aanbr de Raad niet. Zo kunnen de door het CGVS vastgestelde tegenstrijdigheden het gevolg zijn van psychische problemen.

Volgens de RvV dwingt de ernst van de situatie in Tsjetsjenië de asielautoriteiten tot voorzichtig onderzoek van hun asielaanvraag, en vereist ook dat aan de asielzoeker het voordeel van de twijf wordt. De RvV ziet geen redenen om de goede trouw van verzoeker in twijfel te trekken en kent vluchteling toe.

Bron: **RvV arrest nr. 57220 van 2 maart 2011**

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

^TOP

4. Situatie in provincie Balkh in Afghanistan geen reëel risico?

In tegenstelling tot het CGVS acht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de situatie in de provincie Afghanistan geen reëel risico.

De uitspraak van 16 november 2010 (nr. 51.168) van de RvV betreft een Afghaanse asielzoeker uit provincie Balkh. In eerste instantie weigert het CGVS de asielzoeker zowel het vluchtelingenstatu subsidiaire beschermingsstatuut. Ter terechtzitting bij de RvV geeft het CGVS aan dat, op basis van de veiligheidsituatie, subsidiaire bescherming kan worden toegekend voor burgers afkomstig Balkh, meer in het bijzonder uit Mazar-e Sharif.

De RvV stelt dat hij over een volheid van rechtsmacht beschikt, dat hij het geschil in zijn geheel onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de gro geschil. De RvV herneemt de zaak volledig ongeacht het motief waarop het CGVS zijn beslissing l. Op basis van de beschikbare landeninformatie in het dossier komt de RvV tot de conclusie dat er voor de burgers in Mazar-e Sharif geen reëel risico bestaat om te worden geconfronteerd met ernstige bedreigingen van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een ge. Uit de uitspraak blijkt dat het CGVS en de RvV een verschillende interpretatie geven aan de veilig de provincie Balkh in Afghanistan. Dit verschil in interpretatie is van belang bij de overweging om te tekenen bij de RvV tegen een toekenning van subsidiaire bescherming aan een Afghaanse asiel door het CGVS.

Bron: **RvV** 16/11/2010, arrest nr. 51.168

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

^TOP

5. UDN buiten beroepstermijn niet van rechtswege schorsend en niet ontvankelijk

Een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend buiten de gewor van 30 dagen (15 dagen als de verzoeker in een gesloten centrum wordt vastgehouden) is niet v. schorsend. Bovendien is zo'n beroep onontvankelijk, tenzij de vreemdeling overmacht kan bewijz 2011 herhaalde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat zijn 7 principe-arresten van 17 februari 2011 niet strijdig zijn met **het recente MSS-arrest**.

Achtergrond: MSS en zeven RvV arresten van 17/2/2011

Op 21 januari 2011 werd België veroordeeld door het Europees Hof voor de mensenrechten in de tegen België en Griekenland o.m. omdat de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid aan de vereisten van een daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van art. 13 EVRM (zie [nieuwsbrief](#)). Na de veroordeling herinterpreteerde de RvV in Algemene Vergadering in **zeven arresten** de beslissing om ze in lijn te brengen met de rechtspraak van het EHRM. De RvV besliste onder meer dat:

- men na kennisgeving van de verwijderingsmaatregel beschikt over een schorsende termijn van 5 dagen (art. 39/1 men een schorsingsberoep in UDN kan indienen (de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel moet dan van beroep is van rechtswege schorsend tot de RvV een uitspraak heeft gedaan;
- als men een schorsingsberoep in UDN indient buiten de schorsende termijn van 5 dagen, maar binnen de gewone voorzien in art. 39/57 Vw (= 30 resp. 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing), dan is het beroep ook van schorsend tot de RvV uitspraak doet. Opgelet! In de periode tussen het verstrijken van de schorsende termijn van indienen van het schorsingsberoep in UDN is de verwijderingsmaatregel opnieuw gedwongen uitvoerbaar;
- als men een schorsingsberoep in UDN indient buiten de gewone beroepstermijn voorzien in art. 39/57 Vw (30 resp. kennisgeving van de beslissing), dan is het beroep niet meer van rechtswege schorsend.

RvV arrest van 17/3/2011

In een **arrest van 17 maart 2011 (nr. 57.973)** bevestigt de RvV de principe-arresten van 17 februari 2011 herhaalt het dat een schorsingsberoep in UDN ingediend buiten de gewone beroepstermijn van 30 dagen géén van rechtswege schorsend effect heeft. Ook niet wanneer de verzoeker recente informatie heeft overgelegd die kunnen wijzen op een mogelijke schending van artikel 3 EVRM in geval van uitwijzing. Een beroep in UDN ingediend buiten de beroepstermijn van 30 resp. 15 dagen is ook een laattijdig ontvankelijk is, tenzij de vreemdeling overmacht bewijst. Volgens vaste rechtspraak en rechtspraak "een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch verminderd. Volgens de RvV is de niet-ontvankelijkheid van een laattijdig beroep niet in strijd met het MSS-arrest van 17 maart 2011.

- Het EHRM spreekt zich in het arrest niet uit over de termijn waarbinnen een beroep in UDN ingesteld moet worden;
- Het EHRM heeft zich, wat termijnen betreft, enkel uitgesproken over het feit dat er niet voldoende tijd zat tussen terechttelling te verschijnen en de eigenlijke terechtzitting;
- Over het daadwerkelijk karakter van het gewone schorsing- en annulatieberoep (aangehaald door de verzoeker) niet uitgesproken;
- De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft vroeger al gesteld dat het beroep bij de RvV prima facie beantwoordt aan de vereisten van daadwerkelijke rechtshulp in de zin van artikel 13 EVRM;
- In arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 heeft het Grondwettelijk Hof zich positief uitgesproken over het feit of de daadwerkelijk rechtsmiddel kunnen beschouwd worden;
- Artikel 13 EVRM (= recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel) verhindert niet dat er procedurele voorwaarden gesteld worden ten aanzien van termijnen en vormvereisten of dat bepaalde financiële drempels ingebouwd worden, in zoverre deze voorwaarden arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendingsmaatregel uitmaken.

In casu diende de verzoeker pas een UDN-beroep in na bijna drie maanden na de verwijderingsbeslissing. De RvV lijkt zwaar te tillen aan het feit dat de verzoeker geen enkel rechtsmiddel heeft ingediend binnen de beroepstermijn, ook geen gewoon schorsings- of annulatieberoep.

Opmerking Kruispunt M-I

Het feit dat een UDN-beroep geen van rechtswege schorsend effect heeft, noch ontvankelijk is binnen de beroepstermijn ingediend is, lijkt op gespannen voet te staan met het MSS-arrest. Dat bijzonder wanneer het risico op een schending van artikel 3 EVRM pas na het verstrijken van de termijn komt vast te staan, bv. door recente informatie en bewijsstukken.

Het MSS-arrest zegt dat een beroep, om daadwerkelijk te zijn, beschikbaar moet zijn in rechte en moet het beroep toelaten dat de inhoud van de grief onderzocht wordt. Wanneer een verdedigbaar van artikel 3 EVRM aangevoerd wordt, vereist het beroep een nauwgezette controle door een nationale rechter die onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke grief op grond waarvan redeneren geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen artikel 3 EVRM. Tenslotte vereist de daadwerkelijk een beroep dat de verzoekende partij over een van rechtswege schorsend beroep beschikt.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie

[^TOP](#)

6. Termijn bij einde verblijf gezinshereniging: meer duidelijkheid

De termijn van twee jaar waarbinnen de DVZ een einde kan maken aan het verblijfsrecht van een niet-EU vreemdeling met onbepaald verblijf) dat met een visum gezinshereniging naar België vangt aan vanaf de afgifte van de eerste verblijfstitel. In het geval van een visum gezinshereniging dat niet noodzakelijk de elektronische vreemdelingenkaart A te zijn, maar het kan ook de bijlage afgegeven wordt in afwachting van het aanmaken van de A kaart.

Wanneer een familielid van een niet-EU vreemdeling met onbepaald verblijfsrecht naar België komt van gezinshereniging (art. 10 Verblijfswet), is zijn verblijfsrecht gedurende de eerste twee jaar bij voorwaardelijk. De DVZ kan dan een einde maken aan het verblijf wanneer niet meer voldaan is aan de voorwaarden.

voorwaarden voor gezinshereniging, bv. wanneer er geen samenwoning meer is. Vanaf het derde het verblijfsrecht alleen nog beëindigen wanneer er elementen zijn die wijzen op een schijnsituatie. Het is dus van groot belang om te weten vanaf wanneer de termijn van twee jaar precies aanvangt. Volgens de **RvV (21/03/11, nr. 58.146)** is dat vanaf de afgifte van de eerste verblijfstitel, die een A kaart hoeft te zijn. De RvV baseert zich daarvoor op:

- de formulering van art. 11 § 2, tweede lid Verblijfswet. Dat artikel bepaalt dat de termijn van twee jaar waarbinnen kan beëindigd worden ingaat na de afgifte van "de verblijfstitel", zonder te specificeren welke verblijfstitel. "Gelet op de wetgever gebruikte bewoordingen kan [...] niet gesteld worden dat voormelde termijn enkel zou ingaan op het ophouden van een A-kaart en niet op het ogenblik van de afgifte van andere verblijfsdocumenten waaruit de inschrijving in vreemdelingenregister blijkt en die werden afgegeven om de periode te overbruggen die vereist is voor het aanvragen van elektronische verblijfskaart."
- de Memorie van Toelichting bij de Verblijfswet. Uit de MvT blijkt dat de wetgever wou dat aanvragen gezinshereniging ingediend worden in het buitenland; aanvragen ingediend bij de gemeente in België dienden de uitzondering te maken. Er zou vanuit gaan dat bij aanvragen ingediend vanuit het buitenland de termijn van twee jaar pas aanvangt na de afgifte van elektronische A kaart, terwijl die termijn voor aanvragen ingediend bij de gemeente al begint te lopen vanaf de datum van de A-kaart (= datum op de bijlage 15bis), zou de eerste groep ongelijk behandeld en benadeeld worden. En bedoeling van de wetgever geweest zijn, aldus de RvV, gezien hij dan vreemdelingen ertoe zou aanzetten om de aanvraag in België en niet in het buitenland.

In casu had de DVZ een einde gemaakt aan het verblijf van een echtgenoot van een Ghanese vrouw. Hij werd onbepaald verblijft in België. De man was met een visum type D naar hier gekomen. Normaal dient bij zijn eerste aanmelding onmiddellijk een A kaart af te geven, maar omdat de aanvraag van een elektronische A kaart enige tijd in beslag neemt had de gemeente eerst een tijdelijke bijlage 15 afgegeven op basis van het Verblijfsbesluit. Pas twee maanden later kreeg hij zijn eerste A kaart. Toen het koppel uit België werd verdreven beëindigde de DVZ het verblijfsrecht. Het deed dit vóór het verstrijken van de tweede A kaart, maar de termijn van twee jaar te rekenen vanaf de afgifte van de bijlage 15. Volgens de RvV is dat niet. De beslissing werd dan ook vernietigd.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie

[**^TOP**](#)

7. Omzendbrief regelt afvoering EU-burgers met bijlage 19 uit wachtregister

EU-burgers die bij de gemeente een verklaring van inschrijving aanvragen alsook hun EU-familieleden sedert 1 juni 2008 onmiddellijk ingeschreven in het wachtregister op het door hen opgegeven adres. De gemeente geeft een bijlage 19. Een omzendbrief van 18/2/2011 regelt de afvoering uit het wachtregister bij negatieve woonstcontrole.

Bij een positieve woonstcontrole worden zij, op datum van het verslag van de wijkagent, ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Bij een negatieve woonstcontrole worden EU-burgers voortaan afgevoerd van ambtswege:

- De afvoering uit het wachtregister gebeurt via een nieuwe code 99998 (afvoering – geen recht op inschrijving) in plaats van de oude code 99999 (afvoering – geen recht op inschrijving), op datum van het verslag van de wijkagent.
- Afvoering van ambtswege kan pas nadat is vastgesteld dat geen ander hoofdverblijf van betrokkene(n) op het Belgisch grondgebied bekend is.
- Er is geen tussenkomst van het College van Burgemeester en Schepenen vereist.
- De code 4 (verblijfscontrole negatief) in het IT 003 (bepaling van de hoofdverblijfplaats) wordt bijgevolg niet meer gebruikt.

Geschrapte EU-burgers kunnen hoe dan ook een nieuwe verklaring van inschrijving vragen bij de gemeente voor hun nieuw hoofdverblijf in een Belgische gemeente.

Bron: **Omzendbrief van 18 februari 2011 betreffende de afvoering van ambtswege uit het wachtregister van EU-burgers van de Europese Unie die eerder een verklaring van inschrijving hadden aangevraagd, maar waarvan de aanvraag negatief werd beoordeeld**

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie

[**^TOP**](#)

8. Niet-begeleide minderjarigen en het recht op financiële steun en installatieprestaties

De Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft zijn advies over OCMW-steun voor minderjarige vreemdelingen gewijzigd. De blijvende opvangcrisis brengt niet-begeleide minderjarigen in gevaar. Daarom roept de VVSG de OCMW's op om in bepaalde gevallen financiële steun en een woonruimte te voorzien. Dat staat in de **VVSG M-Weter 2011 nr. 4b**.

In de M-weter nummer 3 van maart 2011 kon u lezen dat niet-begeleide minderjarigen die het Landelijk Opvangsstructuur voor asielzoekers (LOA) met een verblijfsrecht verlaten recht hebben op maatschappelijke steun.

dienstverlening (financiële steun). Dat kunt u nu ook nalezen op www.mi-is.be onder integratie<maatschappelijke hulp (Organieke Wet).

Voor de opvangcrisis zich liet voelen en er voldoende opvangplaatsen voor niet-begeleide minder- was de VVSG van mening dat een niet-begeleide minderjarige beter begeleid kon worden in de di- voorziene opvangstructuren voor asielzoekers. Er was ook een ongeschreven afspraak met Fedas minderjarigen niet tot een vertrek gedwongen zouden worden. De hulpvraag kon dan ook geweig- te stellen dat de minderjarige niet behoeftig was aangezien hij in de opvangstructuur kon blijven. Intussen is de situatie danig veranderd. Er is een nijpend tekort aan opvangplaatsen voor niet-be- minderjarigen. Tientallen niet-begeleide minderjarigen verblijven zonder enige begeleiding op hot worden in de structuren voor volwassenen opgevangen. Om opvangplaatsen voor nieuwkomers v moet de uitstroom van niet-begeleide minderjarigen omhoog.

Daarom raadt de VVSG aan:

- om een hulpvraag van een niet-begeleide minderjarige te onderzoeken
- en na te gaan of de voogd in samenspraak met de opvangstructuur en eventueel het OCMW een begeleidingspla
- Indien daaruit blijkt dat de minderjarige niet zonder begeleiding ergens op een studio gaat terecht komen, kan er financiële steun toegekend worden aan de minderjarige die een verblijfsrecht gekregen heeft.

Bericht van VVSG M-Weter 2011 nr. 4b

[^TOP](#)

9. Zorgverzekering gewijzigd voor personen ten laste van grensarbeiders

De **Vlaamse zorgverzekering** is aangepast aan de nieuwe Europese regelgeving (verordening 8 1408/71). Er werden ook aanpassingen doorgevoerd voor de personen ten laste van grensarbeid- voortaan het statuut van de grensarbeider.

- Een uitgaande grensarbeider (= wie in Vlaanderen/Brussel woont en in een andere lidstaat sociaal verzekerd is) i ('vrijgesteld') van aansluiting bij de Vlaamse zorgverzekering.
 - Sinds 1 januari 2011 geldt deze vrijstelling ook voor de personen, ouder dan 25 jaar, ten laste van uitga- Dat is zo voor elke referentieperiode waarvan ze op de eerste dag het statuut hadden/hebben van perso- buitenlands verzekerde. Dat zijn bijvoorbeeld gezinsleden ten laste van een buitenlands verzekerde. Ook mogen niet en kunnen niet aansluiten bij de Vlaamse zorgverzekering.
 - Vóór 1 januari 2011 vielen de personen ten laste van uitgaande grensarbeiders wel onder de aansluitings mogelijkheid.
- Een inkomende grensarbeider die in Vlaanderen werkt, is verplicht zich aan te sluiten bij de Vlaamse zorgverzeke
 - Sinds 1 januari 2011 geldt deze verplichting ook voor personen, ouder dan 25 jaar, te hunnen laste. >>
- Een inkomende grensarbeider die in Brussel werkt, kan zich aansluiten bij de Vlaamse zorgverzekering.
 - Sinds 1 januari 2011 geldt deze mogelijkheid ook voor personen, ouder dan 25 jaar, te hunnen laste. >>
- Daarnaast zijn er nog wijzigingen in de boetebepalingen gekomen. >>[Lees meer](#)

Bron: [Decreet van 25 maart 2011 tot wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houd organisatie van de zorgverzekering](#)

[Lees meer over de verblijfsvoorwaarden](#) om te voldoen aan de aansluiting(splacht) en de teg voor mantel- of thuiszorg of voor residentiële zorg.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie > Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

[^TOP](#)

10. Oproep verzamelen rechtspraak voor 60 jaar Vluchtelingenverdrag

Binnenkort is de 60ste verjaardag van de Conventie van Genève (28 juli 2011). Deze verjaardag uitstekende gelegenheid om de actualiteit van de Conventie van Genève en de toepassing ervan i onderzoeken. Daarom roept Vluchtelingenwerk Vlaan deren op om interessante beslissingen en r voor en na 2006 op te sturen.

Wat? VwV werkt samen met het Belgisch Comité voor Hulp aan de Vluchtelingen en CIRE (Coord Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers) aan een rapport over de toepassing van de Cor Genève en de eventuele gevolgen van de invoering van de kwalificatierichtlijn. Wij willen ook ond invoering van de subsidiaire bescherming al dan niet gevolgen heeft gehad voor de toekenning v vluchtelingenstatus.

We zijn daarom op zoek naar interessante beslissingen van het CGVS (het Commissariaat-Genera Vluchtelingen en de Staatlozen), de VBV (de Vaste Beroepscommissie) en de RvV (de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

...het a interessante dossiers over toekenning / weigering van de vluchtelingenstatus en subsidien van zowel voor als na 2006? Specifiek zijn we op zoek naar beslissingen rond:

- het behoren tot een bepaalde sociale groep,
- politieke overtuiging,
- intern vluchtalternatief,
- réfugié sur place,
- beëindiging, intrekking, uitsluiting
- subsidiaire bescherming.

Hoe? Indien ja, zou u het zien zitten om de interessante rechtspraak aan ons over te maken? Wij om in uw kantoor langs te komen om een aantal dossiers in te kijken.

Voor meer info contacteer:

- Kathelijne Houben
- tel.: 02 274 00 22
- kathelijne@vluchtelingenwerk.be

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

11. Slotconferentie Transnationaal Dublin project

Op 26 mei 2011 vindt in Brussel de Slotconferentie van het project "Transnational advisory and a for asylum seekers under a Dublin process" plaats. Inschrijven kan nog tot 10 mei. >> [Lee s het de Slotconferentie](#).

Dit project had tot doelstelling een Europees netwerk van organisaties te creëren. Het droeg bij a de toepassing van de Dublinverordening in verschillende Europese lidstaten, én verzekerde een o personen die onder deze verordening van de ene naar de andere lidstaat werden overgedragen. I 18 maanden en betrof 12 NGO's in 12 landen (Oostenrijk, België, Frankrijk, Ierland, Roemenië, P Denemarken, Hongarije, Nederland, Spanje en Zwitserland).

Er werd [een website](#) gecreërd, en infobrochures over de asielpcedures en de toepassing van c Dublinverordening in de verschillende deelnemende landen.

>> [Schrijf hier in tot 10 mei](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

Deze nieuwsbrief is een **gemeenschappelijk initiatief** van :

[Kruispunt Mi gratie-Integratie](#) (eindredactie),
[Vluchtelingenwerk Vlaanderen](#), [Integratiedienst Gent](#),
en de volgende regionale integratiecentra: [De Acht](#)
(stad Antwerpen), [Odicé](#) (Oost-Vlaanderen), [Pric](#)
[Limburg](#) en [Foyer](#) (Brussels gewest).

Bij deze laatste 4 (regionale integratiecentra) kan u zich abonneren op eenzelfde juridische nieuwsbrief, aangevuld met regionale info.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Kruispunt Migratie-Integratie vzw

www.kruispuntmi.be

Aromagebouw

Vooruitgangstraat 323 bus 1 - 1030 BRUSSEL
T 02/ 205 00 50 - F 02/ 205 00 60

Meer info?

www.vreemdelingenrecht.be bevat all diverse procedures en specifieke rechten teksten worden constant bijgewerkt om d actueel te houden.

Vragen?

1. Raadpleeg de info op de [website](#)
2. Bel (indien nodig) een van de [diver](#)
[rechsthulpdiensten](#) (eventueel v
3. Bel (bij gebrek aan lokale dienst) [de](#)
[telefonische helpdesk](#) (alleen vc
bemiddeling of afspraken) T 02/2050
12u30, woensdag 13u30-17u en vrij
 - toets 1: familiaal internationa
 - M-I Steunpunt IPR)
 - toets 2: asielrecht (VWV)
 - toets 3: vreemdelingenrecht
 - toets 4: gezondheid (Kruispu
 - Gezondheid en Vreemdelinge
4. Mail de Kruispunt M-I Steunpunten o
 - alleen voor vragen over IPR,
 - (niet over algemeen vreemd
 - alleen via het [schriftelijke](#)

[Archief](#)[Gratis abonneren](#)[Uitschrijven](#)[Gebruikersovereenkomst](#)[Pri](#)